

Kütüphaneler, en iyi, okunmayan kitapları korur.

Fark ettim ki, kütüphanemde üç kitap durmuyor:

Mustafa Kemal Atatürk'ün *Nutuk* 'u, Mehmet Akif Ersoy'un *Safahat* 'ı ve Ece Ayhan'ın *Yort Savul* 'u. Her birini kaç defa aldım hatırlamıyorum. Her seferinde, ortadan kayboluyorlar. Bazı bazı "Ben nasılsa yeniden alırım." diye birine verdiğimi hatırlıyorum.

Okunan kitaplar, çabuk yıpranır. Kitaplar toplu olarak yakıldığında, önce, en okunması gerekli kitaplar yakılır. Velhasıl, kütüphaneler, en iyi, okunmayan kitapları korur. Kural değil mi, bunun koşulları ve istisnaları var. Bazı kitaplara bir daha bulamam diye dikkat gösteriyorum. Bazısını "Bunu da niye alıp okumuşum; yazık." deyip, çöpe attığım ya da eskiciye kiloyla sattığım oldu.

O zamana kadar gözden kaçmış nice kitap vardır; insan eşin dostun kütüphanesine bakarken gözüne çarpar; eline alıp, şöyle bir gözden geçirir; okumaya karar verip okur. Kitapçılarda, kütüphanelerde durum farklı mı? Elektronik kitaplar yaygınlaşıp, matbu kitaplar pratik olmaktan çıkarsa -ki şimdilerde eğilim o yönde- kaybolup gidecek olan bu durumdur. Yoksa, boyutları, üzerine not alma, vesaire elektronik aletlerle de sağlanabilir.